

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE ECCLESIA|| TRIVMPHANTE,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VII. Sanctos recte ab Ecclesia canonizari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53909)

CAPVT VII.

Sanctos rectè ab Ecclesia canonizari.

SEQVITVR nunc altera quæstio, quæ est de Canonizatione, quæ quatuor capitibus continetur. Primum enim explicandum est, an sint Sancti canonizandi. Deinde, cuius sit officium eos canonizare. Tum, si né infallibile iudicium eius qui Sanctos canonizat. Postremò, an liceat Sanctos nondum canonizatos colere.

Sed antequam ad ista capita veniamus, explicandum est breuiter, quid sit canonizatio. Igitur canonizatio nihil est aliud, quam publicum Ecclesiæ testimonium de vera sanctitate, & gloria alicuius hominis iam defuncti: & simul est iudicium ac sententia, qua decernuntur ei honores illi, qui debentur iis, qui cum Deo feliciter regnant. qui quidem honores (vt in sequentibus disputationibus demonstratur) septem esse solent.

PRIMUM enim qui canonizantur, inscribuntur in Catalogo Sanctorum, id est, statuitur, ac iubetur, vt ab omnibus publicè habeantur & dicantur Sancti. SECUNDO, inuocantur in publicis Ecclesiæ precibus. TERTIO, templa, & aræ in eorum memoriam dicantur Deo. QUARTO, sacrificia tam Eucharistiæ, quàm laudum, & precum, quod vulgo officium, siue horæ canonicæ nuncupatur, in honorem eorum Deo publicè offeruntur. QUINTO, dies festi in eorum memoriam celebrantur. SEXTO, pinguntur eorum imagines, addito certo quodam lumine in signum gloriæ, quam habent in cælis. SEPTIMO, eorum reliquiæ preciosis thecis includuntur, & publicè honorantur.

His ergo præmissis, vtile esse Sanctos canonizari, his argumentis demonstrari potest. PRIMO, quia Deus ipse voluit à Sanctis scriptoribus annotari in particulari gloriosam vitam, & mortem eorum, qui tempore ipsorum floruerunt, vt patet de Ecclesiastico, qui cap. 44. & sequentibus canonizauit plurimos Sanctos; vt Henoch, Noë, Abraham, Isaac, Iacob, Moysen, Aaronem, Phinees, Iosue, Caleb, Samuelem, Dauidem, Heliam, Helisæum, &c. Item in Testamēto nouo.

S. Lucas in Actis canonizauit S. Stephanum, & Iacobum maiorem, necnon Petrum, Paulum, Barnabam, Silam, & alios: igitur credibile est, eodem modo Deum velle, vt deinceps fiat.

SECUNDO, tenemur Sanctos honorare, & laudare, tum quia Scriptura hoc iubet, Ecclesiastici 44. *Sapientiam ipsorum inquit, narrent populi, & laudem eorum nuncient Ecclesiarum* quia virtus ipsorum hoc meretur. Est enim quasi naturale præmium virtutis honor: tum deniq; quia id nobis utile est ad plurima beneficia eorum intercessione promerenda. At nisi sciamus, qui sint verè Sancti, & qui non, nõ possumus eos colere, vt oportet.

TERTIO, probatur ex ratione imitationis. Sancti enim sunt exempla quædam virtutũ, & norma rectæ vitæ, & quasi lucernæ quædam à Deo accensæ, vt omnibus aliis præluceant. vnde Paulus ad Hebræos 13. *Mementote, inquit, præceptorum & vestrorum, qui loquuti sunt vobis Verbum, quorum intuentes exitum conuersationis, imitamiñ fidem.* At non possumus accendi ad imitationem, nisi in particulari sciamus, qui sint imitandi, & quid illi egerint, aut passi sint. Et lucerna in candelabro poni debet, id quod fit per canonizationem,

QUARTO, ex coniunctione, quam cum illis habemus. siquidem sumus membra vnus corporis, & membra inuicem compatiuntur, & congaudent: oportet ergo eos nobis compati, & pro nobis sollicitos esse, quod sine dubio faciunt, etiam in particulari, vt infra docebimus, & è contrario nos illis cõgaudere, & pro illorum gloria Deo gratias agere, quæ sine particulari notitia fieri non possunt.

QUINTO, ex incommodis; nam nisi iudicio Ecclesiæ certi Sancti proponerentur colendi, facilè fieri posset, vt populus sæpe erraret, & damnatos pro beatis coleret: vt accidit tempore sancti Martini. Scribit enim Sulpitius, quòd cum populus quidam coleret nescio quem hominem mortuum, pro Martyre, & beato Martino suspecta esset illa religio, quòd nihil certi à maioribus de Sancto illo accepisset, tandem oranti Martino apparuit anima eius, qui ibi colebatur, & confessa est, se animam damnatam esse latronis cuiusdam, qui pro suis sceleribus extremi supplicij pœnas luerat.

Idem

Idem accidit tempore Alexandri III. vt patet ex cap. Audiui-
mus, extra de reliquiis, & Sanctorum veneratione, vbi repre-
hendit quosdam, qui hominem in ebrietate occisum pro
Martyre venerabantur.

CAPVT VIII.

Cuius sit Sanctos canonizare.

DE SECUNDO, ad quem videlicet pertineat au-
ctoritas Sanctos canonizandi, notandum est,
duobus modis posse aliquem canonizari. VNO
modo particulariter, ita vt solum in vna pro-
uincia, aut diocesi habeatur Sanctus, & colatur pro Sancto.
ALIO modo generaliter, ita vt in tota Ecclesia habeatur pro
Sancto, nec vlli liceat de eius sanctitate dubitare.

PRIMO modo canonizare poterat quilibet Episcopus,
vt docet Thomas VValdensis libro de Sacramentalibus, tit.
14. cap. 122. & patet tum ex Cypriano lib. 3. epist. 6. vbi iubet
ad se scribi, cum aliquis Martyr de hac vita exit, vt statim
possit eius memoriam sacrificiis celebrare, & singulis annis
postea diem eius natalem colere; tum etiam ex multis San-
ctis, quos ita colunt quaedam prouinciæ, vt tamen ignoti
sint penitus aliis prouinciis. vnde in Concilio Florentino,
sess. 7. dicunt Latini, Simeonem Metaphrastem in Ecclesiis
Græcorum pro Sancto coli, cuius apud Latinos nulla vn-
quam memoria existit. tamen hoc, quod olim licuit, mo-
dò non licet. siquidem Alexander III. & postea Innocentius
III. videntes abusus, qui oriebantur circa Sanctorum cul-
tum, prohibuerunt, ne deinceps aliquis pro Sancto coli in-
ciperet, sine Romani Pontificis approbatione, vt patet cap.
1. & 2. de reliquiis, & Sanctorum veneratione.

SECUNDO modo canonizare, id est, ita vt in tota Eccle-
sia Sancti habeantur, communis sententia est, pertinere ad
summum Pontificem: nam id habetur, cap. Audiuius, &
cap. Cum ex eo, de reliquiis, & veneratione Sanctorum, &
cap. Venerabili, de testibus & attestationibus. & patet etiam
ratione; nam ad eum spectat proponere toti Ecclesiæ quid
sit credendum, & quid agendum in iis, quæ sunt religionis,